होशेयस्य भविष्यद्वाक्यानि।

१ प्रथमोऽध्यायः।

१ इस्रायेलः पारमार्थिकव्यभिचारः २ होशेयस्य विवाहो यिष्रियेलाख्यपुत्रस्योत्पादनं ६ लोरुहामाया उत्पादनं ८ लोयम्मेरुत्पादनं १० यिहूदा इस्रायेलयोद्धारस्य भविष्यद्वाक्यञ्च।

उषिययोथमाहसयिहिष्कियाभिधानां यिहूदीयराजानां काले यो- १
याशपुत्रो यिरबियाम इतिनाम्नाख्यातस्येस्रायेलीयराजस्य काले च
सदाप्रभो र्यद् वाक्यं बेरेः पुत्रं होशेयं प्रति प्रादुरभूत् तद्वृत्तान्तोऽयं।
होशेयेन सदाप्रभो र्वाक्यस्यारम्भोऽयं। सदाप्रभु र्होशेयं जगाद, त्वं २
गत्वात्मनः कृते व्यभिचारेण कलङ्किताम् एकां भार्य्यां व्यभिचारकलङ्कितान्
सन्तानांश्च गृहाण, यतो जातिरियं सदाप्रभोरनुगमनान्निवृत्य व्यभिचारं
करोति।
ततः स गत्वा दिब्लयिमस्य दुहितरं गोमराम् उदुवाह सा च गर्भिणी ३
भूत्वा तस्य कृते पुत्रमेकं सुषुवे। अपरं सदाप्रभुस्तं जगाद, त्वं तस्य ४
यिष्रियेल् [ईश्वरीयविकिरणम्] इति नाम कुरु, यतोऽल्पकालात् परमहं
यिष्रियेलि कृतस्य रक्तपातस्य प्रतिफलं येहूकुलाय दास्यामीस्रायेल्कुलस्य ५
राज्यं निःशेषयिष्यामि च। तस्मिन् दिने यिष्रियेलः समभूमाविस्रा-
येलो धनु र्भङ्क्ष्यामि च।
अपरं सा पुन र्गर्भवती भूत्वा कन्यां सुषुवे। ततः स तं जगाद, त्वं
तस्या लोरुहामा [अननुकम्पिता] इति नाम कुरु, यतोऽहं तान् अर्थत
इस्रायेल्कुलं न पुनरनुकम्पिष्ये, किन्तु हीनानेव करिष्यामि। यिहूदा- ७
कुलन्त्वनुकम्पिष्ये तेषामीश्वरेण सदाप्रभुना तान् निस्तारयिष्यामि च, न
तु धनुरसियुद्धहयसादिभिस्तान् निस्तारयिष्यामि।
अपरं सा लोरुहामां स्तन्यपानं त्याजयित्वा गर्भिणी भूत्वा पुत्रं सुषुवे। ८
ततः स जगाद, त्वं तस्य लोयम्मिः [न मत्प्रजा] इति नाम कुरु, यतो ९
यूयं न मम प्रजाः, अहञ्च न युष्माकं भविष्यामि।
तथापीस्रायेलः सन्तानानां सङ्ख्या मानातीतानां गणनातीतानाञ्च १०

सामुद्रिकसिकतानां समाना भविष्यति; यूयं न मम प्रजा इति यत्र
स्थाने तेऽभ्यधीयन्त, तत्र स्थाने जीवत ईश्वरस्य सन्ताना अभिधायि-
११ ष्यन्ते। यिहूदाः सन्ताना इस्रायेलः सन्तानाश्चैकत्र समेष्यन्त्येकमध्यक्षञ्च
स्वेष्वधिकरिष्यन्ति देशादागमिष्यन्ति च, यिस्रियेलः [ईश्वरीयवपनस्य]
दिनं यतो महद् भविष्यति।

---

२ द्वितीयोऽध्यायः।

१ लोकानां पारमार्थिकव्यभिचारः ६ तस्मात् परमेश्वरेण तेषां दण्डः १४ तेषां क्षेमाय परमेश्वरस्य प्रतिज्ञा च।

१ स्वभ्रातॄन् मत्प्रजा ब्रूत स्वस्वसॄश्चानुकम्पिताः॥
२ विवदध्वं स्वमात्रा च विवदध्वं तया सह।
यतः सा नास्ति मद्भार्य्या तस्या भर्त्ता च नास्म्यहं॥
स्वीयवेश्याक्रियाः सा च दूरीकुर्य्यात् स्वदृष्टितः।
स्वीयजारपरिष्वङ्गं स्वस्तनाभ्यां जहातु च॥
३ न चेन्नग्नां करिष्यामि विवस्त्रीकृत्य तामहं।
यादृक् जन्मदिने चासीत् स्थापयिष्यामि तादृशीं॥
प्रान्तरस्येव तस्याश्च विधास्यामि दशामहं।
मरुतुल्याञ्च तां कृत्वा मारयिष्यामि तृष्णया॥
४ नाहं तस्या अपत्यान्यनुकम्पिष्य इतः परं।
अपत्यानि यतस्तानि प्राभवन् व्यभिचारतः॥
५ तेषां माता यतो हेतो र्वेश्यावृत्तिं समाचरत्।
कर्म्म लज्जाकरं तेषामकार्षीद् गर्भधारिणी॥
साब्रवीदनुयास्यामि मम तान् प्रेमकारिणः।
ममान्नं मम तोयञ्च मम्मेर्णां मम च क्षुमां।
मत्तैलं मम पेयञ्च मह्यं वितरन्ति ये॥
६ पश्य तस्मादहं तस्या वर्त्म रोत्स्यामि कण्टकैः।
प्राचीरेश्च निचेष्यामि सा स्वमार्गान् न लप्स्यते॥
७ स्वजारानुधावन्ती सा नैवासादयिष्यति।
कुर्व्वाणान्वेषणं तेषामुद्देशं न समाप्स्यति॥
तदानीं वक्ष्यतीत्थं सा प्रगमिष्याम्यहं पुनः।

आदौ यो मम भर्त्तासीत् प्रत्यायास्यामि तं प्रति।
यादृगासीत् तदा क्षेमं तादृक् नास्त्यधुना मम॥
तान् गोधूमांस्तु तन्मद्यं तत् तैलं दत्तवानहं। ८
अहं वर्धितवांस्तस्या रजतं कनकञ्च तत्।
येन तै र्निर्म्ममे वाल एतन्न ज्ञायते तया॥
अतो हेतोः स्वकालेऽहं गोधूमान् मम तान् पुनः। ९
ऋतौ तन्मम मद्यञ्च प्रत्यादास्ये पुनः स्वयं॥
नग्नताच्छादनार्थञ्च तस्यै यां दत्तवान् पुरा।
उद्धरिष्यामि तामूर्णां मम ताञ्च क्षुमां पुनः॥
अधुना च स्त्रियस्तस्या भ्रष्टताजन्यमूढतां। १०
तत्प्रेमकारिणां साक्षात् प्रकरिष्याम्यनावृतां।
मामकीनकरात् ताञ्च कोऽपि नैवोद्धरिष्यति॥
निवृत्तञ्च करिष्यामि सर्व्वं तस्याः प्रमोदनं। ११
उत्सवं नवचन्द्रञ्च विश्रामस्य दिनानि च।
सर्व्वं निवर्त्तयिष्यामि तस्या वार्षिकपर्व्व च॥
जारै र्मह्यमिमे दत्ता मम सन्तीति यानधि। १२
तयोक्तां सकलांस्तस्यास्तान् द्राक्षोडुम्बरद्रुमान्।
अहं विध्वंसयिष्यामि विधास्यामि च काननं।
ततस्ते भक्षयिष्यन्ते पशुभि र्वनचारिभिः॥
बालदेवान् समुद्दिश्य सा च धूपमदाहयत्। १३
स्वावतंसाद्यलङ्कारैश्चात्मानं पर्य्यभूषयत्।
स्वजारानन्वगच्छच्च मान्तु सा व्यस्मरत् तदा॥
वालानां तस्य कालस्य तस्यै दास्याम्यहं फलं।
भाषते भारतीमेतां स्वयमेव सदाप्रभुः॥
अतः पश्य प्रलोभ्याहं तां नेष्यामि मरुस्थलं। १४
चित्तप्रबोधकालापं करिष्ये च तया सह॥
द्राक्षाक्षेत्राणि तस्याश्च तस्यै दास्यामि तत्स्थलात्। १५
आखोरं निम्नभूमिञ्च दास्याम्याशाप्रवेशनं।
पुन र्गास्यति सा तत्र यथागायत् स्वयौवने।
मिसरदेशस्य मध्याच्चागमनस्य दिने यथा॥
मम कान्तेति मां त्वञ्च तदा सम्बोधयिष्यसि। १६

न पुन र्मम बालेत्युक्त्वा मां सम्बोधयिष्यसि।
भाषते भारतीमेतां स्वयमेव सदाप्रभुः॥
१७ बालानां नामधेयानि दवयिष्यामि तन्मुखात्।
सर्व्वे ते न पुनर्व्वारं स्मारिष्यन्ते स्वनामभिः॥
१८ क्षेत्रस्थैः पशुभिः सार्द्धं पक्षिभिः खेचरैः सह।
भूतले विहरद्भिश्च सार्द्धं सर्व्वसरीसृपैः।
नियमं स्थापयिष्यामि मत्प्रजानां कृते तदा॥
धनुः खड्गञ्च युद्धञ्च भंक्त्वा लोप्स्यामि देशतः।
मत्प्रजाः शयनं तत्र कारयिष्यामि निर्भयं॥
१९ वाचा त्वां वरयिष्ये चानन्तकालाय मत्कृते।
धर्म्मन्यायदयास्नेहैस्त्वां वरिष्ये हि मत्कृते॥
२० सत्येनैव वरिष्ये त्वां ज्ञास्यसे च सदाप्रभुं॥
२१ सदाप्रभुरिदं ब्रूते प्रदास्याम्युत्तरं तदा।
दिवेऽहं ह्युत्तरं दास्ये द्यौ र्दास्यत्युत्तरं भुवे॥
२२ शस्यमाध्वीकतैलेभ्य उत्तरं भूश्च दास्यति।
उत्तरं यिष्रियेलाय पुन र्दास्यन्ति तानि च॥
२३ अहमेव पृथिव्यां तां वापयिष्यामि मत्कृते।
अहं ताञ्चानुकम्पिष्ये लोरुहामेतिनामिकां॥
लोयम्मिञ्च वदिष्यामि त्वमेवासि मम प्रजा।
माञ्च सम्बोधयन् सोऽपि भो मदीश्वर वक्ष्यति॥

---

३ तृतीयोऽध्यायः।

हिष्रायेलो दुर्द्दशाया भाविसुखस्य च ज्ञापनं।

१ अपरं सदाप्रभु र्मां जगाद, त्वं पुनर्व्वारं याहि, सुहृदः प्रियायाम्
अथच व्यभिचारिण्यां योषिति प्रेम कुरुष्व, यतस्तथैव सदाप्रभुरिस्रायेलः
सन्तानेषु प्रेम कुरुते, ते त्वितरदेवान् अवलम्बन्ते द्राक्षाफलानां पूपेषु
२ प्रीयन्ते च। अतोऽहं पञ्चदशरौप्यमुद्राभिः पञ्चदशैफामानै र्यवैश्च मदर्थं
३ तां क्रीतवान्। तांश्चोक्तवान्, त्वं बहुदिनानि मदर्थमुपविश्यावस्थास्यसे,
व्यभिचारं न करिष्यसि पुरुषभोग्या न भविष्यसि च, त्वामुद्दिश्याह-
४ मपि तथैवावस्थास्ये। यत इस्रायेलः सन्ताना बहुदिनान्युपविश्यावस्था-

स्यन्ते, तेषां न राजा नाध्यक्षो न बलिदानं न देवप्रतिमा नैफोदं न
ठक्कुरा वा भविष्यन्ति। ततः परमिस्रायेलः सन्तानाः प्रत्यावृत्य निजे- ५
श्वरं सदाप्रभुं निजराजं दायूदञ्चान्वेषिष्यन्ति, अन्तिमकाले सदाप्रभुं
तस्य मङ्गलभावञ्च सकम्पा आश्रयिष्यन्ते च।

---

४ चतुर्थोऽध्यायः।

१ पापकारणात् प्रजानां याजकानाञ्च दण्डः ११ सुरार्चनकारणात् लोकानां भर्त्सनं १५ इस्रायेलो दृष्टान्तेन यिहूदा भर्त्सनञ्च।

इस्रायेलीयसन्तानाः शृणुतोक्तिं सदाप्रभोः। १
देशनिवासिभिः सार्द्धं विवादोऽस्ति सदाप्रभोः।
देशे सत्यं दयेशस्य ज्ञानं वा नैव विद्यते॥
शपनं वितथालापो वधश्चौर्य्यं कुमैथुनं। २
आप्लावयन्ति सर्व्वं हि रक्तं रक्तेन स्पृश्यते॥
शोकार्त्तोऽस्ति ततो देशो म्लानास्तस्य निवासिनः। ३
क्षेत्रस्थाः पशवश्चापि पक्षिणश्च विहङ्गमाः।
संहारञ्च गमिष्यन्ति मत्स्या अप्यर्णवे स्थिताः॥
मात्र विवदतां कोऽपि मा परं वा विनिन्दतु। ४
याजकै र्विवदन्ते ये तव जाति र्हि तैः समा॥
अतो हेतो र्दिवाकाले स्खलनं ते भविष्यति। ५
यामिन्याञ्च त्वया सार्द्धं भाववादी स्खलिष्यति।
जनन्यास्तव संहारः संविधायिष्यते मया॥
प्रजानां मम संहारो ज्ञानाभावेन जायते। ६
त्वं निराकृतवान् ज्ञानं मया त्वञ्च निराकृतः।
मम याजनकर्म्म त्वं पुनर्नैव करिष्यसि॥
स्वेश्वरस्य व्यवस्थां त्वं यथा विस्मृतवानसि।
त्वत्सन्तानानहञ्चापि विस्मरिष्यामि तादृशं॥
यथा वृद्धिमगच्छन्ते तथापाराध्नुवन् मम। ७
श्रियं तेषां विकार्य्याहं विधास्याम्यवमाननं॥
प्रजानां मम पापानि तेषां सन्त्युपजीविका। ८
ते तासामपराधेषु लुब्धप्राणा भवन्ति च॥

९ प्रजाया या दशा सैव याजकस्य भविष्यति।
प्रदास्यामि त्वहं तस्मै तदाचारोचितं फलं।
तस्य कर्म्माणि तस्यैव वर्त्तयिष्यामि मस्तके॥
१० त आहारं करिष्यन्ति तृप्तिस्तैस्तु न लप्स्यते।
व्यभिचारं करिष्यन्ति वृद्धिस्तैस्तु न लप्स्यते।
यस्मान्निजप्रभुं मन्तुं निवृत्तास्तेऽभवन् जनाः॥
११ व्यभिचारसुरामद्यै र्हृदयं व्यपनीयते॥
१२ स्वीयकाष्ठं हि पृच्छन्ति प्रष्टुकामा मम प्रजाः।
तासाञ्चोत्तरदातारो जायन्ते निजयष्टयः॥
आत्मना व्यभिचारस्य भ्रान्तास्ता अभवन् यतः।
स्वेश्वरस्यानधीनाश्च व्यभिचारं समाचरन्॥
१३ बलिदानं प्रकुर्व्वन्ति गिरिशृङ्गेषु ते जनाः।
उपपर्व्वतपृष्ठेषु ते धूपं दाहयन्ति च॥
अल्लोनो लिब्निरेला चेतिनामानश्च पादपाः।
यत्र सन्त्युत्तमच्छाया तत्र वृक्षतलं गताः॥
युष्मद्दुहितृभिस्तस्माद् व्यभिचारः करिष्यते।
युष्माकं पुत्रवध्वश्च भविष्यन्त्यभिसारिकाः॥
१४ व्यभिचारं करिष्यन्ति युष्मद्दुहितरो यदा।
युष्माकञ्च यदा वध्वो भविष्यन्त्यभिसारिकाः।
तासां दण्डस्तदानीन्तु न विधायिष्यते मया॥
जनका अपि गच्छन्ति पुंश्चलीभिः समं पृथक्।
बलिदानञ्च कुर्व्वन्ति वेश्याभिः सह ते यतः।
हीनबुद्धिरियं जातिरवश्यं पातयिष्यते॥
१५ भो इस्रायेल् यदिस्यात् त्वं व्यभिचारं समाचरेः।
तथापि तादृशं दोषी यिहूदा मैव जायतां॥
यूयं मा गिल्गलं यात माश्रयध्वं बियावनं।
प्रयथार्थञ्च मा ब्रूत जीवदस्ति सदाप्रभुः॥
१६ इस्रायेल् स्वैरगामी हि गौ र्यथा स्वैरगामिनी।
अतो यद्वत् पृथुस्थाने चरन्तं मेषशावकं।
चारयिष्यति तांस्तद्वदधिरेण सदाप्रभुः॥
१७ प्रतिमाभिः समासक्त इफ्रयिम् वर्ज्यतां त्वया॥

सुरायां विकृतायां तै र्व्यभिचारो विधीयते । १८
स्वावज्ञायै जनाध्यक्षा देहि देहीति वाक्प्रियाः ॥
पवनः स्वीयपक्षाभ्यां तां जातिञ्च निबद्धवान् । १९
लज्जापन्ना भविष्यन्ति स्वीययज्ञैस्तु ते जनाः ।

---

५ पञ्चमोऽध्यायः ।

याजकानां प्रजानाम् अधिपतीनाञ्च भाविदण्डज्ञापनं ।

याजकाः शृणुतोक्तिं मे इस्रायेल्कुल संशृणु । १
भो भूपालकुल त्वञ्चाकर्णयितुमर्हसि ॥
यतो हेतो र्विचारोऽयं युष्मदर्थं विधीयते ।
उन्माथा इव मिस्पायां यतो यूयमतिष्ठत ।
ताबोरे विस्तृतं जालमिव यूयमभूत च ॥
नरहत्यां गभीराञ्चाकुर्व्वन्नुन्मार्गगामिनः । २
भविष्यामि त्वहं तेषां सर्व्वेषां दमने पटुः ॥
अहमिफ्रयिमं जाने नेस्रायेल् मत्त आवृतः । ३
इफ्रयिम् व्यभिचारी त्वम् इस्रायेल् अशुचीकृतः ॥
स्वेश्वरस्य समीपं ते कुर्य्युः प्रत्यागमं यथा । ४
स्वक्रियाभिस्तथा तेषामनुज्ञा न विधीयते ॥
व्यभिचारस्य किन्त्वात्मा तेषां मध्येऽवतिष्ठते ।
तस्मात् सदाप्रभुञ्चापि नाभिजानन्ति ते नराः ॥
इस्रायेलो यशोदाता साक्षात् साक्ष्यं ददाति हि । ५
इस्रायेल् इफ्रयिम् चोभौ स्वापराधैः स्खलिष्यतः ।
यिहूदा अपि तत्काले तयोः सार्द्धं स्खलिष्यति ॥
स्वगोमेषान् गृहीत्वा तेऽन्वेषणाय सदाप्रभोः । ६
गमिष्यन्ति तदुद्देशस्तैस्तु नैव समाप्स्यते ।
यतः स दृष्टितस्तेषां तिरोभूतो भविष्यति ॥
ते सदाप्रभुमुद्दिश्य जाता विश्वासघातकाः । ७
परजातिषु सन्तानान् यस्मात्ते समजीजनन् ।
अधुना चन्द्रहासस्तान् साधिकारान् ग्रसिष्यते ॥
गिब्यायां वाद्यतां तौर्य्यं रामायां भेरिरेव च । ८

उच्चै र्वैथावने ब्रूत बिन्यामीं स्त्वमभिद्रुतः॥
९ भर्त्सनस्य दिने ध्वंसं इफ्रयिम् प्रगमिष्यति।
इस्रायेलीयवंशेषु सत्यं विज्ञापयाम्यहं॥
१० यिहूदीयाधिपा जातास्तुल्याः सीमापसारकैः।
तेषामुपरि मत्कोपं ततः सेक्ष्यामि तोयवत्॥
११ पीडनं मर्द्दनञ्चापि विचारे भुङ्क्त इफ्रयिम्।
यस्माज्जघन्यमादेशं स कामादनुगच्छति॥
१२ कीटतुल्यस्ततो हेतोरहमिफ्रयिमः कृते।
यिहूदीयकुलस्यापि कृतेऽहं संक्षयोपमः॥
१३ इफ्रयिम् स्वामयं दृष्ट्वा यिहूदाश्च निजक्षतं।
अशूरीयमहीपालम् उपाशिश्रियतेफ्रयिम्।
तं प्रतीकारिराजञ्च प्रत्यसौ प्राहिणोज्जनान्॥
किन्तु युष्माकमारोग्यं कर्त्तुं तेन न शक्यते।
असमर्थः स युष्मत्तः क्षतानां वा निवारणे॥
१४ सिंहतुल्यो यतो हेतोरहमिफ्रयिमं प्रति।
यिहूदाकुलमुद्दिश्याहं यथा युवकेशरी॥
स्वयमेव विदार्य्याहं गमिष्यामि यथागतं।
अहञ्चापहरिष्यामि कोऽपि नैवोद्धरिष्यति॥
१५ यावद् बुद्ध्वा स्वदोषं तै र्मुखं नान्विष्यते मम।
अहं तावत् परावृत्य गमिष्यामि निजस्थलं।
शङ्कटस्यैव काले मां तेऽन्वेषिष्यन्ति यत्नतः॥

---

६ षष्ठोऽध्यायः।

१ अनुतापाय विनयः ४ जनानां पापनिर्णयश्च।

१ एत प्रत्यागमिष्यामो वयं नित्यप्रभुं प्रति।
स विदारितवान् अस्मान् स च स्वस्थीकरिष्यति।
स एवाहतवान् अस्मान् भङ्क्ष्यत्यस्मत्क्षतानि सः॥
२ दिनद्वये गते सोऽस्मान् पुनः सञ्जीवयिष्यति।
तृतीये दिवसे तेन पुनरुत्थापिता वयं।
जीवनं यापयिष्यामस्तस्य लोचनगोचरे॥

ज्ञात्वा नित्यप्रभुं ज्ञातुं भविष्यामोऽनुधाविनः । ३
अरुणोदयवत् तस्य निर्गमोऽस्ति निरूपितः ॥
अस्माकं मङ्गलार्थं स आगमिष्यति वृष्टिवत् ।
अन्तिमा वा यथा वृष्टि र्भूमिसिञ्चनकारिणी ॥
इफ्रयिम् त्वां समुद्दिश्य किं नु कारिष्यते मया । ४
यिहूदास्त्वां समुद्दिश्य किं नु कारिष्यत मया ॥
युवयोः साधुता यस्मात् प्रातःकालीनमेघवत् ।
प्रत्यूषे च खवारीव सत्वरं सापगच्छति ॥
भाववादिजनैस्तस्मात् तान् सन्तच्छितवानहं ॥ ५
स्वमुखस्य च वाक्यैस्तान् जनान् निहतवानहं ।
दण्डाज्ञास्तव तुल्यास्तु विद्युतोत्पद्यमानया ॥
साधुता रोचते मह्यं बलिदानं न रोचते । ६
मह्यं होत्रीययज्ञेभ्य ऐश्वरज्ञानञ्च रोचते ॥
नियमन्तु जना एतेऽलङ्घयन्नादमो यथा । ७
मामुद्दिश्य च ते तत्राभवन् विश्वासघातकाः ॥
अधर्म्माचारिणां पूर्हि गिलियद् रुधिराङ्किता ॥ ८
दस्यूनां संहति र्यद्वन्नरं धर्त्तुं प्रतीक्षते । ९
तद्वत् याजकसङ्घोऽपि शिखिमः पथि हन्ति तं ।
भ्रष्टाचारं यतो हेतोस्ते कुर्व्वन्त्यतिकुत्सितं ॥
विकटा प्राप्यते दृष्टिरिस्रायेलः कुले मया । १०
इफ्रयिम् व्यभिचाराक्त इस्रायेल् च कलङ्कितः ॥
भो यिहूदास्त्वदर्थञ्च निर्णीतं शस्यकर्त्तनं । ११
प्रजानां मम दासत्वे मया सम्परिवर्त्तिते ॥

---

७ सप्तमोऽध्यायः ।

१ पापदेशो जनानां भर्त्सनं ११ कापट्यायेश्वरीयक्रोधस्य ज्ञापनञ्च ।

इस्रायेलं पुनः स्वस्थं कर्त्तुं मय्युद्यते सति । १
पापमिफ्रयिमो भाति शोमिरोणस्य दुष्टता ॥
अन्टताचारिणस्ते हि गाहते तस्करो गृहं ।
दस्यूनां संहति मार्गे दस्युवृत्तिं करोति च ॥

२ कृत्स्नं तेषान्तु दुष्टत्वं स्मरणे निहितं मम।
निजान्तःकरणेष्वेतन्नैव तैरनुचिन्त्यते॥
अधुना ते तु तिष्ठन्ति परिवीताः स्वकर्म्मभिः।
तानि सर्व्वाणि विद्यन्ते मम लोचनगोचरे॥
३ हृष्टं कुर्व्वन्ति राजानं स्वदुष्टत्वेन ते जनाः।
जनाध्यक्षांश्च कुर्व्वन्ति हृष्टान् स्वीयमृषोक्तिभिः॥
४ ते पारदारिकाः सर्व्वे पूपकारेण चेन्धने।
चुल्ल्यां प्रज्वलिते यद्वद् वह्निस्तद्वज्ज्वलन्ति ते॥
सिक्तं गोधूमचूर्णं हि यत्नतस्तेन मर्द्दितं।
यावन्न स्फायते तावन्निवृत्तः सोऽनुवीजनात्॥
५ अस्मद्राजोत्सवेऽध्यक्षा मद्यात् सन्ति ज्वरातुराः।
सोऽप्यत्याचारिभिः सार्द्धं प्रगृह्णीते करद्वयं॥
६ छलनार्थं स्वचित्तानि चुल्लीवन्नचिताानि तैः।
यदिस्यात् कृत्स्नयामिन्यां स्वप्यात् तेषां स पूपकृत्।
तथापि ज्वलति प्रातश्चुल्ली वह्निरिवोच्छिखः॥
७ सर्व्वे चुल्लीव तप्तास्ते ग्रसन्ते निजशासकान्।
राजानः सकलास्तेषां शेरते पतनं गताः।
मां प्रति प्रार्थनाकारी तेषां कोऽपि न विद्यते॥
८ मिश्रितं जातिभिः सार्द्धं करोत्यात्मानमिफ्रयिम्।
अपरावर्त्तितः पाके यः पूपः स इवेफ्रयिम्॥
९ बलं तस्य परै र्भुक्तं तत्तु तेन न बुध्यते।
शिरः श्वेताङ्कितं तस्य तत्तु तेन न बुध्यते॥
१० इस्रायेलो यशोदाता साक्षात् साक्ष्यं ददाति हि।
न तु ते पुनरायान्ति स्वेश्वरं तं सदाप्रभुं।
एवम्भूतेऽपि ते तस्य न कुर्व्वन्ति गवेषणं॥
११ इफ्रयिम् हीनधीरस्ति मन्दबुद्धिकपोतवत्।
प्रार्थ्यते मिसरो वा तैरश्शूरो वाभिगम्यते॥
१२ तेषु गच्छत्सु जालन्तु मया विस्तारयिष्यते।
ते चावतारयिष्यन्ते मयाकाशात् खगा इव।
शासिष्यन्ते मया ते च स्वसमाजे यथा श्रुतं॥
१३ सन्तापो भविता तेषां यान्ति मत्तः पलाय्य ते।

विनाशो भविता तेषां मम भक्तिं त्यजन्ति ते ।
मुक्तिकर्त्तास्म्यहं तेषां तैस्तु मय्युच्यतेऽनृतं ॥
न स्वान्तःकरणैः सार्द्धं मामुद्दिश्य रुदन्ति ते । १४
केवलं स्वीयशय्यासु हाहाकारं प्रकुर्व्वते ।
शस्यार्थं मदिरार्थञ्च सङ्कुला मां त्यजन्ति ते ॥
शिक्षयित्वा मया तेषां बाहवः सबलीकृताः । १५
मद्विरुद्धन्त्वनिष्टस्य सङ्कल्पान् रचयन्ति ते ॥
कुर्व्वते ते परावृत्तिं न तु तं परमं प्रति । १६
यादृशं वञ्चनाकारि धनुस्ते सन्ति तादृशाः ॥
जिह्वानां रोषतस्तेषां पतिष्यन्त्यसिनाधिपाः ।
तेषां विद्रूपमूलं तत् मिसर्देशे भविष्यति ।

---

८ अष्टमोऽध्यायः ।

अधर्म्मकारणात् प्रतिमापूजनकारणाच्चेस्रायेलीयजनानां भाविदण्डस्य ज्ञापनं ।

भेरीं वादय वक्त्रेण शत्रु र्नित्यप्रभो र्गृहं । १
आक्रमिष्यति सुक्षिप्रम् उत्क्रोशः प्रपतन्निव ॥
यस्माल्लङ्घितवन्तो हि नियमं मम ते जनाः ।
मामकीनव्यवस्थायां जातास्ते हीनभक्तयः ॥
मामुद्दिश्य रुदन्तस्ते वदिष्यन्ति मदीश्वर । २
भवन्तमभिजानीम इस्रायेला जना वयं ॥
उत्तमं यत् तदिस्रायेल् अवज्ञाय निरस्तवान् । ३
तस्यानुधावनं तस्मात् शत्रुस्तस्य करिष्यति ॥
राजानः सन्नियुक्तास्तै र्न तु सम्मतितो मम । ४
अध्यक्षाश्च नियुक्तास्तै र्न तु तज्ज्ञातवानहं ॥
स्वीयरूप्यसुवर्णाभ्यां विग्रहास्तैश्च निर्म्मिताः ।
एतस्य परिणामस्तूच्छेदस्तेषां भविष्यति ॥
शोमिरोन् तव गोवत्सः कृतवांस्त्वां निराकृतं । ५
मम कोपानलस्तेषु मनुष्येषूज्ज्वलोऽभवत् ।
अहो निर्द्दोषता तेषां कतिकालं न सेत्स्यति ॥
स त्विस्रायेल उत्पन्नस्तक्ष्णः कर्म्म स नेश्वरः । ६

शोमिरोणः स गोवत्सः खण्डशो निपतिष्यति ॥
७ वायुमेवोप्तवन्तस्ते वात्यां प्राप्स्यन्ति शस्यवत् ।
काण्डहीनन्तु शस्यं तत् चूर्णहीनस्तदङ्कुरः ।
फलं जायेत चेत् तर्हि परैस्तन्निगरीष्यते ॥
८ इस्रायेल् अवगीर्णोऽभूत् यच्च पात्रं न रोचते ।
तत्तुल्याः परजातीनां मध्ये तिष्ठन्ति तेऽधुना ॥
९ गता यस्मादश्शूरं ते निःसङ्गा वन्यगर्द्दभाः ।
प्रेमकारिजनान् लब्धुम् इफ्रयिम् दत्तवान् पणं ॥
१० जातिभ्यस्तैः पणो दत्तः सङ्ग्रहीष्याम्यधुना तु ताः ।
भाराद् राजाधिराजस्य यास्यन्ति न्यूनताञ्च ते ॥
११ पापार्थमिफ्रयिम् बह्वी र्वेदी र्निर्म्मितवान् यतः ।
तस्मात् पापस्वरूपास्ता वेद्योऽजायन्त तत्कृते ॥
१२ स्वव्यवस्था कृते तस्य बहुशो लिखिता मया ।
विजातीयकथातुल्यं तत् सर्व्वं तेन गण्यते ॥
१३ मह्यं दत्तान् बलीन् मत्वा मांसमेवोत्सृजन्ति ते ।
तच्च खादन्ति तान् नैवानुगृह्णीते सदाप्रभुः ॥
अपराधन्तु तेषां तं स इदानीं स्मरिष्यति ।
पापानां तैः कृतानाञ्च फलं तेभ्यः प्रदास्यति ।
पुनर्व्वारं मिसर्द्देशन्ते गन्तव्यो भविष्यति ॥
१४ स्वस्रष्टारं हि विस्मृत्येस्रायेल् हर्म्याणि निर्म्ममे ।
यिहूदाञ्च पुरी र्बह्वीः कृतवान् दुर्गवद्दृढाः ॥
अनलन्तु प्रहेष्यामि तस्य सर्व्वपुरीष्वहं ।
तत्रत्यानि च हर्म्याणि सोऽनलो भक्षयिष्यते ॥

---

९ नवमोऽध्यायः ।

देवार्च्चनादिपापकारणाद् दुर्द्दशाज्ञापनं ।

१ जातिवर्ग इवेस्रायेल् त्वमुल्लासाय मा हृषः ।
यस्मात् त्वं व्यभिचाराय स्वेश्वरं व्यक्तवत्यसि ।
सर्व्वशस्यखलेषु त्वं प्रीयसे पारितोषिके ॥
२ न खलं तैलकुण्डं वा जातिमेतां भरिष्यति ।

द्राक्षायाश्च रसस्तस्याः प्रत्याशां वञ्चयिष्यति॥
नैव नित्यप्रभो र्देशे सन्निवत्स्यन्ति तज्जनाः। ३
इफ्रयिम् तु पुनर्व्वारं मिसर्देशं गमिष्यति।
अशूरे चाशुचि द्रव्यं तेषां भक्ष्यं भविष्यति॥
न सदाप्रभवे तैर्ह्योत्सृक्ष्यते गोस्तनीरसः। ४
न ते तस्य प्रियास्तेषां बलयः शोचनान्नवत्।
तदन्नं भक्ष्यते येन सोऽशुचि र्जायते जनः॥
यदन्नं विद्यते तेषां तत् तेषां प्राणरक्षकं।
तस्मान्नित्यप्रभो र्गेहे नोपयुक्तस्तदागमः॥
किं करिष्यथ पर्व्वाहे उत्सवे वा सदाप्रभोः॥ ५
पश्य तेऽपगता ध्वस्ता मिसरस्तान् प्रचेष्यति। ६
निखनिष्यति तान् मोफं तेषां यच्च मनोहरं।
रूप्यं वृश्चिकपत्री तद् आत्मसात् प्रकरिष्यति।
तेषां पट्टगृहाणाञ्च मध्ये स्थास्यन्ति कण्टकाः॥
तत्त्वावधारणस्यैव दिवसा उपतस्थिरे॥ ७
अन्यायप्रतिकारस्य दिवसा उपतस्थिरे।
तच्चाभिज्ञास्यतीस्रायेल् भाववादी हि बालिशः।
आत्मिको नर उन्मत्तः किमेतस्य तु कारणं।
तव पापस्य बाहुल्यं हिंसायाश्च प्रभूतता॥
वर्त्तते मामकेशस्य सङ्गे चार इवेफ्रयिम्। ८
याशै र्व्याधस्य रुध्यन्ते पन्थानो भाववादिनः।
हिंसाभावस्तदीशस्य मन्दिरे तं प्रतीक्षते॥
गभीरं भ्रष्टभावास्ते गिबियाया दिने यथा।
अपराधन्तु तेषां स ईश्वरोऽनुस्मरिष्यति। ९
स तेषां सर्व्वपापानां प्रतीकारं विधास्यति॥
मयासादित इस्रायेल् मरौ द्राक्षाफलं यथा। १०
यथोडुम्बरवृक्षस्य प्रथमाग्रे सति तेजसि।
आशुपक्वं फलं भात्यदर्शं युष्मत्पितॄंस्तथा॥
वालपियोरदेवन्तु तेऽभिजग्मुस्ततः परं।
तल्लज्जास्पदमुद्दिश्यात्मानं ते चक्रिरे पृथक्।
गर्हणीया बभूवुश्च स्वप्रीते र्विषया इव॥

११ यासीदिफ्रियिमः श्रीः सा पक्षिणीवोड्डयिष्यते।
विरंसुः प्रसवो भग्नो जरायोश्च सगर्भता॥
१२ यदि स्यात् ते स्वसन्तानान् वर्द्धयेयुः कथञ्चन।
तथापि हीनसन्तानांस्तान् करिष्याम्यहं पुनः॥
तानि तेषाममत्यानि न भविष्यन्ति मानवाः।
तेषामप्यापदायाति मयि तेभ्योऽपगच्छति॥
१३ सोरस्याभिमुखे भाति सुखं रोपित इफ्रियिम्।
स्वसन्तानांस्तु हन्त्रे स वहिरानेष्यतीफ्रियिम्॥
१४ देहि नित्यप्रभो तेभ्यस्त्वन्तु किं दातुमर्हसि।
गर्भस्राव्युदरं तेभ्यस्तनौ देहि च शोषितौ॥
१५ गिल्गले दुष्टता तेषां सम्पूर्णैव प्रकाशते।
तत्राहं तान् विगर्हे स्म कर्म्मणां वीक्ष्य दुष्टतां॥
स्वगेहात् तान् निरस्याहं नैव मंस्ये प्रियान् पुनः।
सर्व्वे तेषां जनाध्यक्षाः सन्ति मत्तः पराङ्मुखाः॥
१६ आहता इफ्रयीमीयाः शुष्कमूलाश्च निष्फलाः।
बालांश्चेज्जनयेयुस्ते हनिष्यामि प्रियान् शिशून्।
१७ मामकोनेश्वरस्तांश्च मनुष्यान् निग्रहीष्यति।
यतस्तै र्वचने तस्य स्वमनो न निधीयते।
ते मध्ये परजातीनाम् अटिष्यन्त इतस्ततः॥

---

१० दशमोऽध्यायः।

देवार्चनादिपापकारणाद् इस्रायेलीयानां भर्त्सनं।

१ इस्रायेल् पर्णिनी द्राक्षा फलं तस्याश्च युज्यते।
फलबाहुल्यवद् बह्वी र्वेदीः स्वार्थं करोति सः।
देशोत्कर्षवदुत्कृष्टा मूर्त्तीं र्निर्म्मिमते च ते॥
२ मर्म्मभेदी तु तेषां स दोषिणश्चाधुनैव ते।
वेदीश्छेत्स्यति तेषां स मूर्त्तीश्च ध्वंसयिष्यति॥
३ ते वक्ष्यन्त्यधुनास्माकं राजा कोऽपि न विद्यते।
न सदाप्रभुतोऽभैष्म राजा नः किं करिष्यति॥
४ ते वदन्ति कथाः शापैः समयं कुर्व्वतेऽनृतैः।

तस्मादुत्पत्स्यते दण्डः क्षेत्राल्यां धुस्तुरो यथा ॥
वैथावनस्थगोवत्से भीताः शोमिरोणवासिनः। ५
यतस्तत्कारणाच्छोकं प्रकरिष्यन्ति तत्प्रजाः ॥
पूर्व्वं तस्मिन् कृतोल्लासा ये च तस्य पुरोहिताः।
ते शोचिष्यन्ति तत्तेजः स यतस्तद्विवर्जितः ॥
देयो नायिष्यतेऽश्रूरं स राज्ञे प्रतिकारिणे। ६
इफ्रयिम् लप्स्यते लज्जां स्वमन्त्राद्भ्रंश्यतीस्रयेल् ॥
शोमिरोणो नृपो नष्टस्तृणं यद्वज्जलोपरि ॥ ७
इस्रायेलस्य पापं या उच्चस्थल्यो विथावनः। ८
ताश्छेत्स्यन्ते प्ररोक्ष्यन्ति तद्वेद्यां कण्टकाङ्कुराः ॥
अस्मांश्छादयतेत्यद्रींस्तदा वक्ष्यन्ति तज्जनाः।
ते गिरींश्च वदिष्यन्ति पततास्मच्छिरःस्विति ॥
आ गिब्याया दिनेभ्यस्त्वमिस्रायेलसि पातकी। ९
तज्जनास्तस्थिरे तत्र गिब्यायां न दधार तान्।
दुर्जनत्वस्य वंशानां प्रातिकूल्यात् कृतं रणं ॥
तांस्तु शासितुकामोऽहं तेषां बाधाय जातयः। १०
सङ्गमिष्यन्ति बद्धानां स्वापराधद्वये मया ॥
इफ्रयिम् शिक्षिता धेनुः प्रीयते शस्यमर्द्दने। ११
ग्रीवायान्तु सुरूपायां तस्या धास्याम्यहं युगं ॥
योक्ष्यामीफ्रयिमं याने यिहूदाः कक्ष्यति क्षितिं।
याकूबः स्वकृते लोष्टान् मर्द्दयिष्यति खण्डशः ॥
धर्म्ममुद्दिश्य बीजस्य वपनं कर्त्तुमर्हथ। १२
साधुत्वस्योपयुक्तञ्च शस्यं कर्त्तितुमाप्स्यथ।
यूयं भूमिं हलास्पृष्टां स्वकृते कर्ष्टुमर्हथ ॥
उपयुक्तो ह्ययं कालोऽन्वेषणाय सदाप्रभोः।
स उपस्थाय युष्मभ्यं धर्म्मवृष्टिं प्रदास्यति ॥
युष्माभि र्दुष्टतामुप्तान्यायशस्यं हि कृत्यते। १३
अन्टतस्य फलञ्चैव युष्माभिः परिभुज्यते।
त्वं स्वमार्गं स्ववीरांश्च बहूनाश्रितवान् यतः ॥
उद्भविष्यति निर्घोषस्तस्मात् त्वज्जनमध्यतः। १४
सर्व्वेषां तव दुर्गाणां नाशस्तद्वद् भविष्यति।

यद्वद् युद्धदिने शल्मन् बैथार्बेलं व्यनाशयत्।
तदानीं शिशुभिः सार्द्धं मातरः खण्डशः कृताः॥
१५ बैथेल् युष्मन्महादोषात् तत्समान् वः करिष्यति।
प्रात र्नंक्ष्यति निःशेषम् इस्रायेलो महीपतिः॥

११ एकादशोऽध्यायः।

१ ईश्वरानुग्रहकृत इस्रायेलीयानाम् अकृतज्ञता दण्डनीयता च ८ तान् प्रति ईश्वरस्य दयाज्ञापनञ्च।

१ तारुण्यकाल इस्रायेल् आसीत् मत्प्रेमभाजनं।
मिसर्देशत एवाहं स्वीयपुत्रं समाह्वयं॥
२ परन्त्वाहूयमानास्ते दूरं यान्ति स्म दृष्टितः।
बलिं यच्छन्ति बालेभ्यो मूर्त्तिभ्यो धूपसौरभं॥
३ इफ्रायिममहञ्चैव पादचारमशिक्षयं।
तस्य बाहुद्वयं धृत्वाहं तञ्चागमयं स्वयं।
तेषान्त्वारोग्यदाताहं तन्न जानन्ति ते जनाः॥
४ अहं मानवपाशैस्तान् आकर्षं प्रेमरज्जुभिः।
हनूतो युगहर्त्तेवाहञ्च तेषां कृतेऽभवं।
भक्ष्यद्रव्याणि तेषाञ्च सम्मुखं पर्य्यवेषयं॥
५ यदिस्यान्मिसरं देशं स न प्रत्यागमिष्यति।
तथाप्यशूरराजोऽसौ तस्य राजा भविष्यति।
परावर्त्तयितुं चित्तं यतस्ते सन्त्यसम्मताः॥
६ चण्डवात्येव निस्त्रिंशस्तत्पुरेषु भ्रमिष्यति।
संहरिष्यति तच्छाखा ग्रसंस्तेषां कुमन्त्रणात्॥
७ मत्तोऽपक्रमणञ्चैवावलम्बन्ते मम प्रजाः।
आरोहणार्थमाहूत उन्नतिं कोऽपि नेच्छति॥
८ इफ्रायिम् त्वां कथं जह्यां त्वां वा प्रोज्झेयमिस्रयेल्।
त्वामद्मायाः समानं वा विधातुं शक्नुयां कथं॥
सिवोयीमः समानं वा त्वां कर्त्तुं शक्नुयां कथं।
मदन्तर्घूर्णते चित्तं युगपत् तपते मनः॥
९ सफलां न करिष्यामि स्वीयकोपस्य चण्डतां।

न प्रवृत्तो भविष्यामीफ्रयिमो वा विनाशने ॥
यस्मादीश्वर एवाहं न मनुष्योऽहमस्मि हि ।
त्वदन्तःस्थः पवित्रोऽहं नागमिष्यामि वैरिवत् ॥
ते च नित्यप्रभोरेव भविष्यन्त्यनुगामिनः । १०
सिंहगर्ज्जनतुल्यञ्च गर्ज्जनं स करिष्यति ।
गर्ज्जिते तेन सन्ताना उड्डमिष्यन्ति सागरात् ॥
यथा पक्षी मिसर्देशाद् उड्डमिष्यन्ति ते तथा । ११
कपोतो वा यथा तद्वद् अश्शूर्देशस्य मध्यतः ।
तान् स्वधामसु धास्यामीति ब्रवीति सदाप्रभुः ॥
इफ्रयिम् अयथार्थैर्हि वाक्यैः परिवृणोति मां । १२
इस्रायेलः कुलञ्चापि छलैः परिवृणोति मां ॥
अद्यापीशस्य सङ्गी सन् विश्वासार्हस्य तस्य च ।
पवित्रस्य समीपस्था यिहूदा स्वमगप्रियः ॥

---

१२ द्वादशोऽध्यायः ।

१ इफ्रयिमं यिहूदां याकूबञ्च प्रति तर्ज्जनं ७ इफ्रयिमः पापानां निर्णयो दण्डश्च ।

इफ्रयिम् पवनाशी हि पूर्व्ववातानुधावकः । १
स मृषोक्तिं विनाशञ्च वर्द्धयत्यखिलं दिनं ॥
अश्शूरीयजनैः सार्द्धं समयं विदधाति सः ।
मिस्रीयेभ्यो जनेभ्यश्च तैलं तेनोपनीयते ॥
यिहूदा सह तस्माच्च विवादोऽस्ति सदाप्रभोः । २
याकूबश्च यथाचारः कर्त्तव्यं शासनं तथा ।
स तत्कर्म्मानुरूपञ्च फलं तस्मै प्रदास्यति ॥
स्वभ्रातुः पादमूलं स जरायौ धृतवान् पुरा । ३
स्वीयशक्तिप्रयोगेण प्रबभूवेश्वरस्य च ॥
प्रभूय स्वर्गदूतस्य स बभूव जयी तदा । ४
रुदंस्तस्य समीपञ्च प्रार्थनां व्याजहार सः ।
बैथेले तेन स प्रापि तत्रास्माभिराललाप च ॥
ईश्वरो वाहिनीनान्तु स एवास्ति सदाप्रभुः । ५
स सदाप्रभुरित्येव नाम्ना स्मारिष्यते सदा ॥

६ परावर्त्तस्व तस्मात् त्वं तावकीनेश्वरं प्रति ।
दयां रक्ष विचारञ्च प्रतीक्ष्य स्वेश्वरं सदा ॥
७ बणिक् सोऽस्ति किनानीयो हस्ते कूटतुलां धरन् ।
दौरात्म्यस्य ह्यनुष्ठानं सम्यक् तस्मै च रोचते ॥
८ अत इफ्रयिमाहेत्थं जातस्तावदहं धनी ।
आत्मनश्च कृते वित्तं समासादितवानहं ॥
ममोपार्जितसर्व्वस्वे नैव कश्चन तादृशः ।
आविष्कारिष्यते दोषो येन जायेत पातकं ॥
९ आमिसर्देशतोऽहन्तु त्वदीशोऽस्मि सदाप्रभुः ।
शिविरे वासयामि त्वाम् अद्य पर्व्वदिनेष्विव ॥
१० भाववादिन आभाषे भूयो यच्छामि दर्शनं ।
भाववादिगणेनाहमुपमा व्याहरामि च ॥
११ गिल्यदे किमधर्म्मोऽस्ति सर्व्वेऽलीका हि सर्व्वशः ।
वृषाणां बलिदानेन यज्ञं कुर्व्वन्ति गिल्गले ।
वेद्यश्च प्रचुरास्तेषां क्षेत्रालिष्वश्मराशिवत् ॥
१२ याकूबोऽरामदेशं हि गन्तुं चक्रे पलायनं ।
भार्य्यार्थं दास्यवृत्तिञ्चेस्रायेल् स्वीकृतवांस्तदा ।
स चाभूत् सहधर्म्मिण्या लाभार्थं पशुरक्षकः ॥
१३ इस्रायेलं मिसर्देशाद् आनैषीद् भाववादिना ।
सदाप्रभुः पुनस्तञ्च सोऽरक्षीद् भाववादिना ॥
१४ इफ्रयिम् तु तमत्युग्रं कोपयामास कर्म्मभिः ।
तस्य रक्तापराधं स मस्तके तस्य धास्यति ।
धिक्कारस्य फलं तस्मै प्रभुस्तस्य प्रदास्यति ॥

---

१३ त्रयोदशोऽध्यायः ।

१ मूर्त्त्यर्च्चनाकारणाद् ईश्वरेणेफ्रयिमो भाविदण्डः ९ ईश्वरस्य प्रतिज्ञा १५ दण्डज्ञापनञ्च ।

१ पूर्व्वमिफ्रयिमो वाक्याद् उदविज्यन्त मानवाः ।
इस्रायेलि तदानीं स आसीदुच्चपदान्वितः ।
बालदेवेन पश्चात्तु दोषीभूय ममार सः ॥

इदानीमपि ते पापमाचरन्त्युत्तरोत्तरं। २
स्वविलायितरूप्येण प्रतिमा रचयन्ति ते।
स्वबुद्ध्या कल्पिता मूर्त्तीः सर्व्वशः शिल्पिनिर्म्मिताः॥
ता एवोद्दिश्य ते वाक्यमीदृशं व्याहरन्ति च।
यजमाना नराः सर्व्वे गोवत्सांश्चुम्बयन्त्विति॥
भविष्यन्ति तु तस्मात् ते प्रातःकालीनमेघवत्। ३
यस्तिरोधीयते क्षिप्रं समास्तच्छिशिरेण वा॥
किं वा शस्यतुषैस्तुल्याः खलतो वायुचालितैः।
सदृशा वापि धूमस्य गवाक्षेण प्रगच्छतः॥
आमिसर्देशतोऽहन्तु त्वदीशोऽस्मि सदाप्रभुः। ४
न ज्ञातव्योऽपरः कश्चिन्मां विहायेश्वरस्त्वया।
यतो मत्तोऽपरः कश्चित् त्राणकर्त्ता न विद्यते॥
प्रान्तरे त्वामवैक्षेऽहं तृष्णाया वसतिस्थले॥ ५
स्वप्रचारे यथा मेषास्तृप्तिं ते लेभिरे तथा। ६
तृप्त्वा तूद्धतचित्तास्ते जाता मां व्यस्मरंस्ततः॥
अहं तस्माद् भविष्यामि तान् समुद्दिश्य सिंहवत्। ७
मार्गे द्वीपी यथा तद्वत् करिष्यामि प्रतीक्षणं॥
भल्लूकी हृतवत्सेव मिलिष्यामि च तैः सह। ८
तेषां हृदयपद्मञ्च दारयिष्यामि खण्डशः॥
तत्र केशरिणीवाहं भक्षयिष्यामि तान् जनान्।
तांश्च विदारयिष्यन्ति पशवः क्षेत्रचारिणः॥
भो इस्रायेल् क्षिणोति त्वाम् अप्रीतिः स्वगतौ मयि॥ ९
यस्त्वां सर्व्वपुरे रक्षेत् कुत्र सोऽस्ति नृपस्तव। १०
कुत्र विचारकर्त्तारस्तानुद्दिश्य त्वमुक्तवान्।
राजानमधिपांश्च त्वमस्मभ्यं दातुमर्हसि॥
क्रुद्धायच्छं नृपं तुभ्यं कुपित्वा चाहरं पुनः॥ ११
इफ्रैमः पुटितो दोषः पापं कोषे च सञ्चितं॥ १२
तस्य सूतिव्यथायाति स शिशुर्ज्ञानवर्ज्जितः। १३
सोऽपत्यानां यतो द्वारे स्वकाले नोपतिष्ठति॥
तान् जनान् उद्धरिष्यामि पातालस्य करादहं। १४
भविष्यामि स्वयं तेषां मुक्तिकर्त्ता च मृत्युतः॥

क्व मारी तव भो मृत्यो क्व पाताल तव क्षयः।
मम दृष्ट्यास्तिरोभूतः पश्चात्तापो भविष्यति॥
१५ भ्रातृवर्गस्य मध्येऽसौ विद्यते फलवत्तमः।
वायुस्त्वायाति पूर्व्वीयो वायुरेव सदाप्रभोः।
मरुस्थानात् समायाति तेनोत्सस्तस्य शोच्यति॥
तस्य तोयप्रवाहश्च जलहीनो भविष्यति।
रम्याणां सर्व्वपात्राणां स कोषं लुण्ठयिष्यति॥
१६ शोमिरोन् लप्स्यते दण्डम् ईश्वराय यतोऽद्रुहत्।
असिना ते पतिष्यन्ति भंक्ष्यन्ते खण्डशः सुताः।
स्त्रियो विदारयिष्यन्ते गर्भवत्यः कृपां विना॥

१४ चतुर्दशोऽध्यायः।

१ मनःपरावर्त्तनाय विनतिकथनं ४ ईश्वरीयाशीर्व्वादस्य प्रतिज्ञाकथनञ्च।

१ इस्रायेल् अभिगच्छ त्वं पुनः स्वेशं सदाप्रभुं।
यस्मात् स्वीयापराधेन सञ्जातं स्खलनं तव॥
२ स्वसङ्गे वाच आदाय प्रतियात सदाप्रभुं।
तञ्च ब्रूतापराधं त्वं सकलं हर्त्तुमर्हसि।
क्षेममादत्स्व दास्यामस्तुभ्यञ्चौष्ठवृषान् वयं॥
३ अस्माकं हि परित्राणमस्सूरो न करिष्यति।
न तुरङ्गान् समारुह्य करिष्यामो गमागमौ॥
न पुनः स्वकृतं वस्त्वभिधास्यामोऽस्मदीश्वरं।
करुणा पितृहीनेन यस्मात् त्वय्येव लभ्यते॥
४ तेषामपक्रमव्याधिः प्रतीकारिष्यते मया।
तेष्वहं छन्दतः प्रेष्ये शान्तक्रोधो हि तेष्वहं॥
५ इस्रायेलं समुद्दिश्य भविष्यामि खवारिवत्।
पद्मिनी च यथा तद्वत् स्फुटितः स भविष्यति।
लिबानोनं यथा तद्वत् स्वमूलानि च भंत्स्यति॥
६ तच्छाखाः प्रसरिष्यन्ति शोभा जीततरोरिव।
लिबानोनगिरेश्चेव गन्धस्तस्य भविष्यतः॥
७ तच्छायायां सुखासीनाः प्रत्यायास्यन्ति मानवाः।

गोधूमान् जीवयिष्यन्ति द्राक्षावल्लीव वर्धिताः।
ते भविष्यन्ति तत्ख्याति लिंबानोनीयमद्यवत्॥
इफ्रयिम् विग्रहैः सार्द्धं कः सम्बन्धः पुन मम। ८
प्रार्थनामनुगृह्णाम्यवेक्षिष्ये तमहं स्वयं॥
हरित्पर्णेन तुल्योऽहं भविता देवदारुणा।
मत्त उत्पद्यमानं हि फलमासाद्यते तव॥
को ज्ञानी नर एतत् स सर्व्वमर्हति बोधितुं। ९
को नरो बुद्धिमानेतत् सर्व्वं स ज्ञातुमर्हति॥
यस्मान्नित्यप्रभो मार्गाः सरला नात्र संशयः।
धार्म्मिकास्तत्र गच्छन्ति दुष्टास्तत्र स्खलन्ति च॥